

Wyrok z dnia 23 lutego 2010 r.

II UK 187/09

Decyzja o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników, wydana wskutek błędnej oceny znanych organowi rentowemu faktów, nie może być zmieniona z mocą wsteczną na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Przewodniczący SSN Zbigniew Hajn, Sędziowie SN: Bogusław Cudowski (sprawozdawca), Beata Gudowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 lutego 2010 r. sprawy z wniosku Marioli B. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalnemu w Z.G. o podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu rolników, na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyny od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 2009 r. [...]

u c h y ł zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

U z a s a d n i e

Decyzją z dnia 16 lutego 2005 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddział Regionalny w Z.G. stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników: wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego wobec Marioli B. od 1 września 1999 r. z uwagi na niespełnienie warunku 1 roku pozostawania w ubezpieczeniu rolniczym, o którym mowa w art. 5a ustawy z dnia 29 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.; dalej: ustawa).

Odwołanie od decyzji wniosła Mariola B., podnosząc, że w chwili składania wniosku do KRUS nie została poinformowana o jakichkolwiek przeszkodach w obję-

ciu jej ubezpieczeniem społecznym rolników. Domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i orzeczenia, że od 1 września 1999 r. do 30 kwietnia 2004 r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu w KRUS.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2005 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze oddalił odwołanie.

Na skutek apelacji Marioli B. Sąd Apelacyjny w Poznaniu uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny mając na uwadze treść art. 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 477¹¹ § 1 k.p.c., stwierdził, że w sprawie zachodzi nieważność postępowania, bowiem w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji nie brał udziału - w charakterze zainteresowanego - Grzegorz B., który w ten sposób został pozbawiony możliwości obrony swych praw.

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze po ponownym rozpoznaniu sprawy zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 16 lutego 2005 r. w ten sposób, że ustalił, iż ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego, emerytalno-rentowego Marioli B. nastąpiło od 16 lutego 2005 r. (punkt I) i oddalił odwołanie w pozostałym zakresie (punkt II).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Mariola B. od 1 grudnia 1991 r. do 31 sierpnia 1999 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Z.G. Z tego tytułu podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w ZUS - Oddział w Z.G. Od 1 stycznia 1983 r. mąż odwołującej się Grzegorz B. prowadzi działalność rolniczą. Od 14 listopada 1997 r. Mariola B. wraz z mężem Grzegorzem B. prowadzi nieprzerwanie działalność gospodarczą na zasadach ogólnych pod nazwą „B. Mariola B. Grzegorz Apteka P.” w Z.G. Grzegorz B. dokonał zgłoszenia małżonki do ubezpieczenia społecznego rolników. Na tej podstawie decyzją z dnia 30 września 1999 r. Prezes KRUS - Oddział Regionalny w Z.G. stwierdził podleganie odwołującej się ubezpieczeniu społecznemu rolników i ustalił obowiązek opłacania składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe, macierzyńskie i emerytalno-rentowe od 1 września 1999 r.

Decyzją z dnia 16 lutego 2005 r. Prezes KRUS (Oddział Regionalny w Z.G.) stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników odwołującej się w zakresie ubezpieczenia emerytalno-rentowego, wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego od 1 września 1999 r.

W dniu 17 sierpnia 2006 r. Mariola B. zwróciła się do pozwanego, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 lipca 2006 r., P 6/05 (Dz.U. Nr 134, poz. 947) o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji z dnia 16 lutego 2005 r. o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników. Decyzją z dnia 10 października 2006 r. odmówiono ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczenia społecznego rolników.

Sąd Okręgowy, analizując treść art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, stwierdził, że odwołująca się została objęta społecznym ubezpieczeniem rolniczym bezpodstawnie. Organ rentowy nie wznowił postępowania, nie uchylił decyzji z dnia 30 września 1999 r., ani nie uznał jej za nieważną. Dlatego też nie mógł stwierdzić z datą wsteczną ustania tytułu ubezpieczenia społecznego wobec odwołującej się. W opinii Sądu Okręgowego, skutki wadliwości decyzji z dnia 30 września 1999 r. nie mogą obciążać odwołującej się. Ewentualna decyzja w przedmiocie ustania stosunku ubezpieczenia społecznego mogłaby zostać wydana ze skutkiem *ex nunc*, tj. od 16 lutego 2005 r.

Apelację od wyroku wniósł pozwany organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości i domagając się jego uchylenia wyroku i oddalenia odwołania. W apelacji zarzucano naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (w brzmieniu „na 30 września 1999 r.”), poprzez jego niezastosowanie i sprzeczność ustaleń Sądu z rozstrzygnięciem sprawy poprzez przyjęcie, że organ rentowy nie miał możliwości zmiany zaskarżonej decyzji.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 25 lutego 2009 r. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. W uzasadnieniu wyroku podniesiono, że spór dotyczy ustalenia, czy organ rentowy prawidłowo orzekł w decyzji z dnia 16 lutego 2005 r. o ustaniu rolniczego ubezpieczenia społecznego wobec Marioli B. z datą wsteczną, tj. od 1 stycznia 1999 r. Z powołaniem się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03 (OSNP 2005 nr 3, poz. 43) stwierdzono, że postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji ZUS. Ma ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest postępowaniem kontrolnym. Badanie legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ

rentowy. Podkreślono, że odwołująca się Mariola B. w momencie objęcia jej ubezpieczeniem społecznym rolników decyzją z dnia 30 września 1999 r. nie dysponowała możliwością wyboru tytułu ubezpieczenia. Podejmowała bowiem rolniczą działalność gospodarczą, pozostając dotychczas ubezpieczoną z tytułu umowy o pracę i prowadząc od ponad roku działalność pozarolniczą. Decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego była zatem błędna. Mogła być zmieniona ze skutkiem wstecznym. Z powołaniem się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2007 r., III UK 39/07 (OSNP 2008 nr 21- 22, poz. 330) podkreślono, że nowa decyzja w niniejszej sprawie nie została wydana na skutek zmiany w stanie faktycznym lub prawnym. Zaskarżona decyzja została wydana, ponieważ ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem wcześniejszej decyzji, które od początku stanowiły przeszkodę do objęcia Marioli B. tytułem ubezpieczenia. Dlatego ponownie wydana decyzja deklaratoryjna o niepodleganiu rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu wywołuje skutek z mocą wsteczną. Odwołująca się nigdy nie spełniła ustawowych warunków do objęcia jej rolniczym tytułem ubezpieczenia społecznego. Decyzja z dnia 30 września 1999 r. była zatem decyzją obejmującą odwołującą się ubezpieczeniem społecznym rolników bez podstawy prawnej. W zgłoszeniu do ubezpieczenia Grzegorz B. nie wskazał, że odwołująca się podlegała innemu ubezpieczeniu do końca sierpnia 1999 r. Sąd Apelacyjny zaznaczył jednocześnie, że nie podziela stanowiska Sądu Najwyższego z wyroku z dnia 11 maja 2005 r., III UK 28/05 (OSNP 2005 nr 23, poz. 380).

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego wniosła Mariola B. Wyrok zaskarżono w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez: 1) niezastosowanie art. 52 ust. 1 ustawy w związku z art. 83a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 155 k.p.a.; 2) niezastosowanie art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 8 k.p.a.

Wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie o zmianie decyzji KRUS z dnia 16 lutego 2005 r., poprzez ustalenie, że ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego, emerytalno-rentowego Marioli B. nastąpiło od 16 lutego 2005 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono istnieniem istotnego zagadnienia prawnego. Przedstawiono je w formie trzech pytań: 1) czy sąd powszechny, rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego jest obowiązany

kontrolować zgodność decyzji organu rentowego z przepisami Kodeksy postępowania administracyjnego?; 2) czy wydając decyzję o ustaniu ubezpieczenia rolniczego, organ rentowy ma obowiązek pozbawienia mocy prawnej decyzji stwierdzającej podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników?; 3) czy w braku podstaw stosowania art. 39 ust. 4 ustawy, KRUS ma prawo wydać nową decyzję na podstawie art. 36 i art. 3 tej ustawy stwierdzającą ustanie wobec tej samej osoby ubezpieczenia społecznego rolników od tej samej daty, w którym objęto ją ubezpieczeniem?

W skardze podkreślono, że bezsporne jest, iż decyzja KRUS z dnia 30 września 1999 r. wydana została z naruszeniem obowiązującego wówczas art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Mariola B. podjęła działalność gospodarczą przed powstaniem tytułu ubezpieczenia rolniczego, nie przysługiwało jej więc prawo wyboru tytułu ubezpieczenia i na mocy art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników podlegać powinna wyłącznie ubezpieczeniu z tytułu prowadzonej działalności. Z tego powodu organ rentowy wydał w dniu 16 lutego 2005 r. nową decyzję stwierdzającą ustanie ubezpieczenia społecznego rolników Marioli B. od tej samej daty, od której pierwotnie stwierdzono, że podlega ona temu ubezpieczeniu. Zgodnie z art. 39 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nową decyzję wydaje się w razie zmiany stanu faktycznego lub stanu prawnego, na podstawie którego wydano decyzję o ustaleniu podlegania ubezpieczeniu. Przesłankę dopuszczalności wydania nowej decyzji stanowi więc zmiana stanu faktycznego (ewentualnie zmiana stanu prawnego). KRUS miała prawo wydać nową decyzję, jeżeli stan faktyczny 16 lutego 2005 r. był inny niż stan faktyczny z 30 września 1999 r. W sprawie bezsporne jest jednak, że organ rentowy miał wiedzę na temat prowadzenia przez małżonków B. od 1997 r. apteki P. w Z.G. W dokumentach organu rentowego znajdowały się bowiem dokumenty z numerem REGON apteki. Organ zarzucał wówczas Grzegorzowi B., że prowadzona przez niego działalność nie jest wpisana do ewidencji działalności gospodarczej. W drugiej połowie lat 90-tych warunkiem prowadzenia apteki było jedynie posiadanie numeru REGON oraz koncesji na prowadzenie apteki. Wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie był wymagany.

Zdaniem skarżącej, w takim przypadku o ustaniu ubezpieczenia rolniczego w stosunku do Marioli B. czy to ze skutkiem *ex tunc*, czy też ze skutkiem *ex nunc* powinno decydować jedynie to, czy Mariola i Grzegorz B. świadomie zataili przed organem rentowym okoliczności mające znaczenie dla sprawy. O dobrej wierze małżonków B. w postępowaniu przed KRUS świadczy również to, że rozpoczynając działal-

ność Grzegorz B., zwrócił się do KRUS z zapytaniem, czy z racji rozpoczęcia działalności pozarolniczej ma obowiązek wystąpienia do ZUS z wnioskiem o objęcie ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Odpowiedź była negatywna. Z kolei, kiedy Mariola B. w 1999 r. ukończyła technikum farmaceutyczne, Grzegorz B. zwrócił się do KRUS z zapytaniem, czy jego żona może zostać objęta społecznym ubezpieczeniem rolników. Pracownik KRUS nie tylko potwierdził istnienie takiej możliwości, lecz osobiście wypełnił stosowny formularz zgłoszenia do społecznego ubezpieczenia rolników (co znajduje swoje potwierdzenie w aktach organu rentowego).

W związku z powyższym, art. 39 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie znajduje zastosowania w sprawie. Z tych też względów KRUS wydając decyzję z dnia 16 lutego 2005 r., powołała się na art. 36 i art. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Ani z art. 36, ani z art. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazanych jako podstawa prawna decyzji z dnia 16 lutego 2005 r. nie wynika, aby decyzje w przedmiocie podlegania ubezpieczeniu mogły być dowolnie zmieniane. W razie braku podstaw do wydania nowej decyzji na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zgodnie z art. 52 tej ustawy organ powinien był zastosować art. 83a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis stanowi, że decyzje ostateczne Zakładu (Kasy), od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład (Kasę) uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Brak jakiegokolwiek odniesienia do ostatecznej decyzji KRUS z dnia 30 września 1999 r. w decyzji tego samego organu z dnia 16 lutego 2005 r. powoduje, że w obrocie prawnym funkcjonują dwie sprzeczne decyzje dotyczące tego samego stosunku prawnego.

W skardze podniesiono też, że Kodeks postępowania administracyjnego uwzględnia słuszny interes strony (art. 154 i art. 155). Powołano się również na art. 8 k.p.a. w związku z art. 52 ustawy w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z powołaniem się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005 r., III UK 28/05 (OSNP 2005 nr 23, poz. 380) stwierdzono, że skutki wadliwości decyzji organu rentowego nie mogą obciążać skarżących.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna okazała się mieć uzasadnione podstawy. Zasadnicze znaczenie w niniejszej sprawie ma rozstrzygnięcie o tym, czy organ rentowy był uprawniony do zmiany swojej decyzji o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocą wsteczną. Nie było w sprawie sporne, że wnioskodawczyni nie spełniała warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników. Decyzja Prezesa KRUS była więc niewątpliwie błędna. Podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia ma fakt, że organ rentowy dysponował wiedzą na temat prowadzenia przez małżonków B. działalności gospodarczej. W każdym razie Sąd Apelacyjny powinien to w sposób jednoznaczny wyjaśnić. Sąd Apelacyjny uzasadnił swoje rozstrzygnięcie stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 19 września 2007 r., III UK 39/07 (OSNP 2008 nr 21-22, poz. 330). Natomiast Sąd ten stwierdził, że nie podziela odosobnionego stanowiska Sądu Najwyższego z wyroku z dnia 11 maja 2005 r., III UK 28/05 (OSNP 2005 nr 23, poz. 380).

Przed przejściem do analizy prawnej problemu konieczne jest ustalenie przepisów, które mają zastosowanie w sprawie, czego nie uczynił Sąd drugiej instancji. Wydając decyzję z dnia 16 lutego 2005 r. organ rentowy powołał się na art. 36 i art. 3 ustawy. Przepisy te regulują ogólne kwestie związane z podmiotem uprawnionym do wydawania decyzji (art. 36) i podleganiem ubezpieczeniu rolniczemu. Z przepisów tych w żaden sposób nie wynika dopuszczalność dokonywania dowolnych zmian decyzji przez organ rentowy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2004 r., II UK 359/03, OSNP 2004 nr 24, poz. 425). W stanie faktycznym sprawy nie znajduje też zastosowania art. 39 ust. 4 ustawy. Stanowi on bowiem, że w razie zmiany stanu faktycznego lub stanu prawnego, na podstawie którego wydano decyzję o podleganiu ubezpieczeniu, wydaje się nową decyzję w tej sprawie. Nowa decyzja organu rentowego nie była spowodowana zmianą stanu faktycznego lub prawnego. Przepis ten nie mógł więc stanowić podstawy prawnej decyzji z 2005 r. W związku z powyższym należy, zgodnie z odesłaniem art. 52 ust. 1 ustawy, zastosować art. 83a ustawy systemowej. Artykuł 83a tej ustawy zawiera regulację dotyczącą ponownego ustalenia prawa lub zobowiązania stwierdzonego decyzją ostateczną, jeżeli po uprawnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie (ust.1), jak i regulację dotyczącą uchylania, zmiany lub unieważniania ostatecznych decyzji w drodze wznowienia postępowania na zasadach określonych w

Kodeksie postępowania administracyjnego (ust. 2). Ponieważ decyzja nie została wydana w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego należy przyjąć, że przepisem regulującym możliwość ponownego ustalenia podlegania (niepodlegania) ubezpieczeniu rolniczemu jest art. 83a ust. 1 ustawy systemowej.

Problem ponownego ustalenia przez organ rentowy niepodlegania ubezpieczeniu rolniczemu był rozstrzygany w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Należy w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że zasadnicze znaczenie ma to, czy zachodziła okoliczność (przesłanka) z art. 83a ust. 1 ustawy systemowej. Sąd Najwyższy przyjmował możliwość ponownego ustalenia z urzędu tytułu niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu. Chodziło w tych przypadkach o ujawnienie istotnych okoliczności istniejących przed wydaniem wcześniejszej decyzji, które zostały zatajone przez ubezpieczonego. Na tej podstawie Sąd Najwyższy stwierdzał, że ponownie wydana decyzja wywołuje skutek z mocą wsteczną (*ex tunc*). Stanowisko takie zostało zajęte przez Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 11 marca 2008 r., I UK 256/07 (OSNP 2009 nr 11-12, poz. 159), z dnia 19 września 2007 r., III UK 39/07 (OSNP 2008 nr 21-22, poz. 330) i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 312/07. We wszystkich powyżej powołanych wyrokach występowała okoliczność zatajenia przez wnioskodawców faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Natomiast w niniejszej sprawie mamy do czynienia z całkowicie odmiennymi okolicznościami faktycznymi. Wynika z nich, że KRUS dysponował dostateczną wiedzą o tych okolicznościach. Małżonkowie B. niczego bowiem nie ukrywali, a wręcz przeciwnie zwracali się do organu rentowego o zajęcie stanowiska w sprawie możliwości objęcia ubezpieczeniem rolniczym. Nie ulega więc wątpliwości, że wydanie pierwszej decyzji nastąpiło wskutek błędu organu rentowego. Ta odmienna okoliczność faktyczna sprawia, że nie mogą być zastosowane powyżej przywołane orzeczenia Sądu Najwyższego.

Zastosowanie znajduje natomiast rozstrzygnięcie z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005 r., III UK 28/05 (OSNP 2005 nr 23, poz. 380). W sprawie tej chodziło o wydanie decyzji, obejmującej ubezpieczeniem społecznym rolników, na skutek błędu organu rentowego. Sąd Najwyższy stwierdził, że decyzja wydana na skutek błędu organu rentowego ma prawnokształtujący charakter i nie może być zmieniona ze skutkiem wstecznym. Sąd Najwyższy trafnie przyjął, że skutki tej wadliwości nie mogą obciążać osoby zainteresowanej.

Decyzje organu rentowego mogą być oczywiście zmieniane lub uchylane w przypadku spełnienia stosownych przesłanek. W sprawie niniejszej przesłanki z art.

83a ust. 1 ustawy systemowej nie zostały spełnione. Nie zostały przedłożone nowe dowody i nie ujawniono okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji. Wszelkie okoliczności były bowiem znane organowi rentowemu przed wydaniem decyzji. Tak więc jeżeli organ rentowy nie wznowił postępowania i nie stwierdził nieważności wcześniejszej decyzji, a wydał decyzję o ustaniu stosunku ubezpieczenia społecznego, to należy przyjąć, że mogło to nastąpić najwcześniej w dacie jej wydania. Stanowisko o możliwości wydania takiej decyzji ze skutkiem *ex nunc* jest też prezentowane w doktrynie (zob. K. Ślęzak: Glosa do wyroku Sądu Apelacyjnego, III AUa 307/04, OSP 2005 nr 10, poz. 122).

Można też stwierdzić, że w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy przyjęcie dopuszczalności wywołania skutku niepodlegania ubezpieczeniu z datą wsteczną naruszałoby zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, która jest wyrażona w art. 8 k.p.a., i która miałaby w tym przypadku odpowiednie zastosowanie na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy w związku z art. 123 ustawy systemowej.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

=====